

Marina

Schrijft!

6x

**OVER NATUUR
& LANDSCHAP**

- *impressie*
- *opinie en*
- *inspiratie*

Tekst, fotografie en
vormgeving:

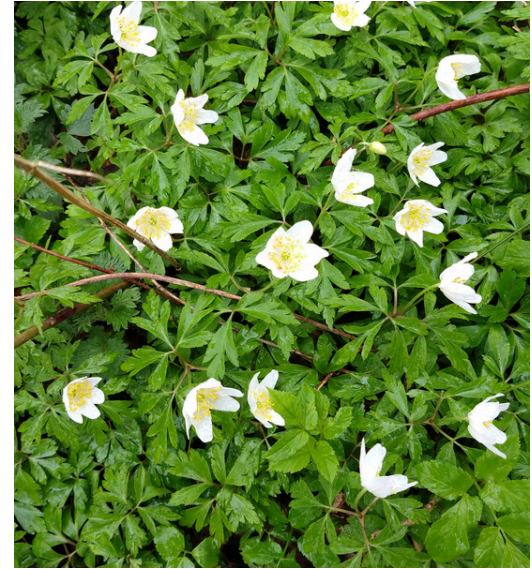

Marina de Bekker

www.marinadebekker.nl

© april 2024

Inhoud

- 01** Hoogwater in de Maas
- 02** Winterlicht Landschotse Heide
- 03** John Constable en de Dommel
- 04** Heen en weer over Grensmaas
- 05** Tongelreep uit keurslijf bevrijd
- 06** Deurnese Peel is weer nat

Voorwoord

Sinds juli 2022 ben ik freelance tekstschrijver met een grote passie voor thema's rond natuur en leefomgeving.

Dat groene hart klopt al lang, misschien mijn hele leven al. Nieuwsgierigheid lokt me naar buiten waar natuur altijd dichtbij is. De camera gaat mee als beeldvanger en spiegel van mijn herinnering aan de dag.

Ik schrijf over wat ik zie en beleef en deze korte verhalen publiceer ik op mijn website en LinkedIn. Dat geldt ook voor artikelen over allerlei groene ontwikkelingen, excursies in het veld en bijeenkomsten van ecologische organisaties. Zo bouw ik aan een groen netwerk en word tegelijkertijd 'groenwijzer'.

Wanneer ik langs de tijdlijn op LinkedIn wandel, ben ik blij met het kleurrijke overzicht van alle acties die ik op touw zette. Jammer genoeg verdwijnen mijn schrijfsels in de diepe krochten van dit netwerk, terwijl ze juist in daglicht tot bloei komen!

Daarom koos ik zes artikelen die ik in dit magazine een podium geef en met plezier deel met jou!

Laat je inspireren, ga ook op avontuur en ontdek hoe mooi én waardevol ons 'buiten' is.

Marina

Hoogwater in de Maas

Water- en windkracht in
Empelse uiterwaarden

01

januari 2024

Bij café De Lachende Vis in Oud-Empel staan vanmiddag de eerste feestneuzen al op de stoep, vooral ouders met kinderen. Hier geen bonkende housemuziek, maar een springkussen voor de kids, confetti en Fristi met een rietje.

Mijn verzetje is het hoogwater in de Maas, even verderop. En door die schitterende wolkenluchten is het voor mij ook feest. De uiterwaarden staan helemaal onder water. Op een hoger gelegen wandelpad heb ik riant uitzicht over de watervlakte met half verzopen wilgen, bramen en meidoorns. Stoere bakenbomen markeren de loop van de rivier.

Op het ondergelopen land botsen water- en windkracht, een duel tussen stroming en golfslag. Een soort armpje drukken tussen twee stijfkoppen die aan elkaar gewaagd zijn. In de middagzon licht ineens een stukje Frankrijk op, bij een okergeel stoppelveld dat afsteekt tegen de hemelsblauwe lucht.

Bij De Lachende Vis zit de stemming er inmiddels goed in. En bij mij ook, want waar ontmoet je nou op één dag Vincent van Gogh en Jacob van Ruisdael?

Winterlicht op Landschotse Heide

Grondwater weer op peil

02

december 2023

“Misschien kunnen we deze winter weer op het ven schaatsen.” Ze tuurt door mijn verrekijker naar het gespetter van wel honderd Canadese ganzen, verderop in het ven Keijenhurk.

De ganzen waren even daarvoor met het nodige getrompetter komen aanvliegen. Discussie in de voorste gelederen zorgde voor een slordig ingezette landing op het water, maar het liep allemaal goed af.

Door mijn kijker zag ik dat op het water de onenigheid luidkeels verderging; gefladder van vleugels en veel opspattend water. Twee jonge vrouwen in sporttenuue renden achter me langs. “Wat zijn dat? Ganzen?” Ze stopten hijgend bij een bankje. Ja, ze wilden graag even mijn kijker lenen.

Ze wonen vlakbij en vertellen dat het ven een paar jaar geleden helemaal droog stond. Dat weet ik ook nog: een broeierige augustusdag, de hei prachtig dieppaars met langs het pad brede stroken okerkleurige varens. De vennen waren veranderd in droge, kale vlaktes; rossig, bruingroen. Ik had zelfs over

de drooggevallen bodem gelopen. Voorzichtig de eerste stappen gezet, want je weet nooit of onder dat laagje mos zompig veen schuilt. De bodem was gescheurd, zoals op plaatjes van droge steppen en veerde zachtjes mee bij elke stap. Op sommige stukken was kleine zonnedauw opgekomen.

Toch, het waterrijke uitzicht vandaag is zoveel mooier! De lage zon tovert prachtige kleuren tevoorschijn en in dat licht spiegelen de wolken haarscherp in het water. De dames rennen weer verder, hink stappend langs grote plassen. "Doeiiii!"

De grondwaterpeilmeter van het Brabants Landschap staat met zijn voeten in de nattigheid. Genoeg water dus op de Landschotse Heide. Voor nu en hopelijk ook voor later.

Nieuwsgierig? Ontdek de Landschotse Heide met deze wandelroute van het Brabants Landschap.

A landscape photograph of a river, likely the Dommel, with autumn foliage. The sky is overcast and grey. In the foreground, there are green patches of grass and some brown leaves. The middle ground shows a wide river with a small island of green grass and a large, bare tree. The background is a line of trees with some autumn colors.

Imagine
John
Constable
en de Dommel

De zon breekt door en de herfstkleuren trekken me naar buiten. Ik negeer de donkerblauwe vegen op Buienradar en gok op de lege plekken ertussenin.

Binnenblijven is sowieso geen optie meer als de zon een geweldige regenboog op het staalblauwe wolkendek projecteert. Snel op de fiets!

Even buiten het centrum heb ik vrij uitzicht. De regenboogkleuren dwarrelen als poeder over de okertinten van een rij bomen in de verte. Ik passeer een scholier op de fiets. "Kijk, een regenboog", gebaar ik.

Kansloos! Zijn neus zit vastgeplakt aan het schermpje van zijn mobiel.

Even buiten het dorp Liempde is het natter dan nat aan de oevers van De Dommel. Zelfs de Groote Waterloop verslikt zich in al dat water.

Het water, de herfstkleuren en de onstuimige wolkenpartijen doen me denken aan schilderijen van de Engelse landschapsschilder John Constable. Vroeg in de 19e eeuw schilderde hij prachtige vergezichten in zijn geboortestreek, het graafschap Suffolk. Constable schilderde als het even kon in de buitenlucht. En ook hij wilde vooraf weten of het een beetje droog bleef en raadpleegde dan de Buienradar *avant la lettre*: de barometer!

Heen en weer over de Grensmaas

Vertragen en verwonderen

04

oktober 2023

Het pontje over de Grensmaas kruipt naar de overkant. Krap 50 meter onthaasten, op weg naar België. Daar duwt de wind me in noordelijke richting, naar de Kerkeweerd.

In de verte wuiven zilvergroene bomen. Het rivierwater kabbelt intussen over de grindbedding langs. Ik bewandel een stukje van het gebied rondom de Grensmaas, ter hoogte van Obbicht. Een sterk staaltje hoogwaterbescherming, natuurontwikkeling, ontgrinding én samenwerking tussen Nederlandse en Vlaamse organisaties. Want al loopt de officiële grens midden in de rivier, de natuur heeft daar geen boodschap aan.

In het gebied valt de enorme hoeveelheid grind op die de bodem bedekt, van kiezels tot enorme keien, mooi rond afgesleten. Miljoenen jaren gingen voorbij voordat die stenen hier aan de oppervlakte kwamen!

Tussen de stenen groeit van alles en hoewel de echte bloeitijd voorbij is, voert geel nog de boventoon. Op een steeltje slangenkruid landen zomaar twee zonnebloemgele vlinders*. Maar de wind neemt ze snel weer mee! Landinwaarts groeien wilgen en ander struweel tegen de klippen op. In steilranden, afgesleten door het water, zitten talloze nestgaatjes waarin insecten huizen.

Daarna wordt het klunen over een grote berg keien. Ik beland in een droge stroomgeul met een prachtig langgerekt grindspoor. Er staat nog water in een poel en prenten in het zand verklappen dat hier dorstige zwijnen liepen.

Ik loop terug door een onmetelijk veld met witte smalle asters. Nog niet de helft van de geplande wandeling zit erop. Ik heb getreuzeld; langer onthaast eigenlijk, ruimte gemaakt voor verwondering. Een goede reden om nog eens terug te gaan.

*luzernevlinders

Lees meer op de website van ARK Rewilding.

Tongelreep uit keurslijf bevrijd

Leren over vrij stromende rivieren

05

september 2023

Abdij De Achelse Kluis, nét over de Belgische grens, is een toepasselijke locatie voor een bijeenkomst over 'vrij stromende rivieren en beken in Nederland'.

De plek is bekend om de rijke natuur- en cultuurhistorie rondom water. Het beekdal van de Tongelreep (Warmbeek in België), vlakbij de Kluis, was vroeger een moeras. Monniken ontgonnen het gebied voor de landbouw en lange tijd bleef het devies: overtollig water afvoeren.

Tijden veranderen en vooral het klimaat verandert: Brabant verdroogt, dus moeten we water langer vasthouden.

De Tongelreep/Warmbeek is uit zijn keurslijf bevrijd; meandert weer door het landschap én passeert zonder obstakels de grens. En dankzij slimme oplossingen houdt de mais droge voeten.

In de EUbiodiversiteitsstrategie2030 is de doelstelling opgenomen om 25.000 km vrij stromende rivieren te herstellen. Wat betekent dit voor Nederland? Hoe staan andere beken en rivieren ervoor? Waar liggen kansen, wat zijn de uitdagingen? Verschillende sprekers laten er hun licht over schijnen.

Vanuit de zaal stromen volop aanvullingen, ideeën en ook kritische noten. Het wordt zo een dynamisch programma dat je gerust kunt vergelijken met een rivier: hier en daar een obstakel of stroomversnelling. En we komen altijd weer in rustiger vaarwater.

Wat stak ik op van deze dag?

- Vrij stromende beken en rivieren vragen om een brede, systeemaanpak en samenwerking. Het gaat om méér dan lokale oplossingen.
- Elke beek, elke rivier en daarmee ook het land eromheen, heeft zijn eigen verhaal met de belangen van mensen die er wonen en werken.
- Gezonder water, waar vissen en andere waterdieren zich thuis voelen, natuurrijke oevers met bloeiende planten....daar worden we uiteindelijk allemaal beter van!

De Deurnese Peel is weer nat

Excursie project Peelvenen Leegveld

06

juli 2023

Deurnese Peel. De oostgrens van Noord-Brabant ligt aan de horizon. Wolken spiegelen in de natte velden waar een stuk of tien ganzen luidkeels de vleugels uitslaan. We zien eilandjes met struweel en aan de randen ruige begroeiing zoals riet, pitrus, wederik en zuring.

Dit is nieuwe natuur, ontstaan na het afgraven van 30 cm voormalige landbouwgrond. Het is een van de maatregelen in het hoogveen gebied Peelvenen Leegveld om regenwater langer vast te houden.

Het project is afgerond en daarom organiseren Waterschap Aa en Maas, Staatsbosbeheer en aannemer Wetering deze zaterdag excursies door het gebied. Projectleiders Sjors Hoek en Dorus Sterken weten van de hoed en de rand. Met handige uitlegkaartjes geven ze extra 'beeld' bij hun verhaal.

Hoogveen is bijzondere, natte natuur met veel zeldzame planten en dieren. Gezond hoogveen heeft een stabiel waterpeil en is naast waterbuffer, ook belangrijk voor de opslag van CO2. Door turfwinning en later de intensieve landbouw, verdween veel hoogveen. Het gebied verdroogde. Het hoogveengebied ging ook gebukt onder stikstofneerslag en de turfvaarten voerden te voedselrijk water aan. Om het waterpeil weer op het juiste niveau te krijgen, bekeken ecologen per deelgebied wat er nodig was.

We horen over de aanleg van damwanden, stuwen en kades. Er is zelfs een 'waterscheiding' gemaakt in de Vlierbeek om voedselrijk water en regenwater uit elkaar te houden. Tijdens de wandeling kom ik ogen en oren tekort. Sjors en Dorus wijzen onvermoeibaar op veranderingen die nu al zichtbaar zijn.

Ze vertellen ook over 'waterwerkers' die niet in de pas lopen, zoals de bever. En everzwijnen. Tja, er is altijd een stukje natuur dat zich niet laat temmen.

Provincie NB/Peelvenen: basis voor natuurherstel ligt er.

DANK voor je belangstelling!

Ik hoop dat je dit magazine met plezier hebt gelezen en misschien bracht het je op een idee.

Wil jij ook een goed verhaal vertellen? Of een onvergetelijke ervaring delen en zoek je woorden die de juiste snaar raken? Ik denk graag met je mee!

Meer weten?

Kijk op www.marinadebekker.nl of stuur een e-mail: info@marinadebekker.nl.

